

שדרות, בשבוע שעבר. כוחות צבא במקום קונים צילום: אליהו הרשקוביץ

המדינה צריכה להתעורר: המצב בדרום מביא לקריסה כלכלית

בנוסף, לעסקים בדרום הוצע "מסלול שכר עבודה". מסלול זה נותן פיצוי למעסיקים ועצ-מאים על הוצאות שכר (כולל שכר בעל העסק) לגבי הימים שהעובדים לא הגיעו למקום העבודה בעקבות הוראות פיקוד העורף, מסלול זה תקף ליישובים עד 40 ק"מ מהגדר. עד עשרה ימים יינתן שכר יומי חציוני בסך 370 שקל ליום לעובד. לעג לרש אמרנו כבר? ומה לגבי נפגעים ארוכי טווח כמו התיירות? להם המדינה מציעה "מסלול מח-זורים", כלומר המדינה מאפשרת השוואת המחזור לזה שבשנה קודם. אך יש כמה בעיות עם שיטת פיצוי זו. למשל, מה קורה אם גם בשנה שקדמה היו בעיות ביטחוניות וכתוצאה מכך גם בתקופה המקבילה המחזוריים היו נמוכים? ומה קורה בין הסבבים? במידה שההפוגות צרות, הרי גם בתקופת ההפוגות יש מיעוט בפעילות העסקית ובתיירות, האם הפי-סדים אלה לא צריכים להילקח בחשבון?

ובנוסף, האם המדינה לא מאמינה בעסקים כך שהיא לא מניחה שאמורה להיות התפתחות עסקית והתקדמות בכנסות ובמחזוריים, ובכל שנה יישארו אותן הכנסות? ואם המדינה מבינה שיש צורך בפיצוי כלשהו, מדוע היא מכבירה עם ביורוקרטיה הכרוכה בהוכחת הנזק ולזמן ההמתנה לקבלת הפיצוי? כמו כן, קיימים נזקים כלכליים נוספים לבעלי העסקים, הנגרמים כתוצאה מלקיחת הלוואות גישור בזמן ההמתנה לפיצויים. הפתרון למצב זה הוא קודם כל חקיקה לגבי פיצויים מוסדרים ולא הוראת שעה. בישראל לא ניתן לדעת אם הרעה תבוא מהצפון או מהדרום ועל המדינה להיות מוכנה וערוכה. בנוסף, על המדינה להקים גוף מייעץ לגבי תצורת הפיצוי ולא המנגנון הקיים כיום. על פי מנגנון זה, הפיצויים במרבית המקרים אינם משקפים את הנזק הכלכלי האמיתי. יש לשקול סבסוד מוצרים מהעוטף ואולי אף להוריד את המע"מ כפי שנעשה באילת.

על המדינה לצאת לשטח ולהתחיל לפעול כלכלית מול עסקי הדרום עוד לפני שעוד ועוד עסקים פשוט יקרסו.

הכותב הוא שותף מנהל תחום פיננסים בפירמת הייעוץ AUREN ישראל

יישובי
עוטף עזה
יורם פישמן

סבב הלחימה האחרון בעזה הביא עמו (שוב) הבטחות גדולות לפיצויים והקלות, בדומה לכאלה שכבר הובטחו בעבר.

בסבב הקודם פורסם כי ראש הממשלה בני-מין נתניהו, שר האוצר משה כחלון ושר הפנים אריה ררעי החליטו על מענק סיוע בסך 3 מיליון שקל לבעלי עסקים בתחום המסעדות בשדרות וביישובי עוטף עזה, במטרה לפתח ולחזק את החוסן הכלכלי של האזור. ואולם זהו לעג לרש. זהו סוג של פלסטר על בעיה חמורה יותר. מל-חמת הקיום של תושבי הדרום, בעשור האחרון, אינה רק קיומית בעקבות המצב הביטחוני, אלא היא יותר בעייתית מהפן הכלכלי, כנגזרת למצב הביטחוני. בזמן שעסקים באזור המרכז יכולים לתכנן את התפתחות עסקיהם, עובדים ומתקדמים בהתאם לאבני דרך שאותם הציבו לעצמם כדי להגשים את התפתחותם העסקית, מה עם העסקים בדרום? האם העסקים בעוטף עזה מתנהלים ומתמודדים עם אותן בעיות?

מלחמת הקיום של תושבי הדרום בעשור האחרון אינה רק ביטחונית, אלא גם ובעיקר – כלכלית

בעקבות האירועים הביטחוניים בשנה האחרונה בעוטף וטרור ההצתות, יצאה הוראת שעה לפיצויים. דבר טוב על פניו. ואולם מדוע הוראת שעה ולא הוראת קבע? המצב, עד כה, לא השתנה בתקופה האחרונה ולפי הפרסומים בתקשורת, גם לא צפוי להשתנות בעתיד.